

รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรม
สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

THE DEVELOPMENT MODEL OF CREATIVE MORAL TALE ABILITY
FOR STUDENT IN FACULTY OF EDUCATION, CHIANG MAI
RAJABHAT UNIVERSITY

สายฝน แสนใจพรม
Saiphon Sanjaiprom

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาเทคนิคการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Assistant Professor Dr. Department of Technical Education, Faculty of Education, Chiang Mai
Rajabhat University, Chiang Mai
E-mail: koonfon3@gmail.com

Received: May 1, 2020
Revised: September 2, 2020
Accepted: September 10, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อขั้นตอนการพัฒนา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 54 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการวิจัยทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ดำเนินการวิจัยวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ แบบประเมินคุณภาพนิทานคุณธรรม ลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อขั้นตอนการพัฒนาเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับและคำถามปลายเปิด ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ประยุกต์แนวความคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson) และแฮร์โรว์ (Harrow) ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 หลักการพัฒนาองค์ประกอบที่ 2 ขั้นตอนการพัฒนามี 5 ขั้นตอน คือ การรับรู้ ศึกษาต้นแบบ ลงมือปฏิบัติ ทดลองใช้ และรายงานผล และ องค์ประกอบที่ 3 การตรวจสอบผลการพัฒนา ผลการตรวจสอบคุณภาพของ

รูปแบบพบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก 2) ผลการใช้รูปแบบการพัฒนา พบว่า นักศึกษาสามารถสร้างนิทานคุณธรรมจำนวน 9 เรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความมีวินัยและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โดยทุกเรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อขั้นตอนการพัฒนาในระดับมากที่สุดและมีความรู้สึกในเชิงบวกต่อขั้นตอนการพัฒนา ได้แก่ มีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง การสร้างนิทานเป็นเรื่องง่าย ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเป็นครูได้ในอนาคต

คำสำคัญ

รูปแบบการพัฒนา ความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรม

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to construct the development model of creative moral tale ability for the student in the faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University, 2) to study the results of using the model of creative moral tale ability for the student in the faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University, and 3) to study the satisfaction of students with the development process. The sample was 54 students of the Faculty of Education, who enrolled in an Educational Research course in the first semester of the academic year 2019. Conduct research during 1 July 2019 until 30 September 2019. The instruments used in this research were the quality evaluation form of the model with 5 level rating scale and the evaluation which showed the Index of Item Objective Congruence 1.00 for all item, the quality evaluation form of moral tales with 5 level rating scale and the evaluation which showed the Index of Item Objective Congruence between 0.67-1.00, and the satisfaction questionnaire for the development with 5 level rating scale and open-ended questions and the evaluation which showed the Index of Item Objective Congruence between 0.67-1.00, the reliability was 0.80. The data were analyzed by mean and standard deviation and content analysis.

The results of this research showed that: 1) The model had applied the Simpson and Harrow skills development concept, consisting of component 1, development principles, component 2, development process has 5 steps, namely, awareness, the study of prototype Implementation, trial and reporting, and component 3, checking of development results the quality inspection results of the model showed that the quality is very good. 2) The results of using a development model showed that the students were able to create 9 moral tales related to the philosophy of sufficiency economy regarding modesty, gratitude, honesty, discipline, and generosity. The quality of moral tales had passed the good level. 3) The students are satisfied

with the development process at the highest level. In addition, there was a positive feeling toward the development process, including being proud of their work creating a tale is easy. As well as able to be applied for a moment in the future.

Keywords

The Development Model, Creative Moral Tale Ability

ความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีเป้าหมายสำคัญคือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม (Chindanuruk, 2017) ความคิดสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการจัดการศึกษา 4.0 เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์นั้นช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์แปลกใหม่อย่างไม่หยุดยั้ง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา สามารถเผชิญกับปัญหา แก้ปัญหาได้ดี และยังช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และช่วยสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคม เพื่อเป็นการปฏิรูปการศึกษาให้รองรับกับสถานการณ์ของสังคมจึงได้มีการกำหนดแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่มีเป้าหมายโดยสรุปคือ คนไทยมีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกัน กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนา มีองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (Ministry of Education, 2017)

ปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งได้พยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณภาพครู (Thamrongthanyawong, 2014) ครูที่ดีจะต้องเกิดจากการถูกบ่มเพาะจากสถาบันผลิตครู ทั้งนี้ต้องดำเนินการพัฒนาผู้เรียนครูให้มีคุณสมบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ.2562 ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน คือ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงานสร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม นอกจากนี้ต้องมีมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ด้านวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Secretariat Office of the Teachers Council, 2019) สำหรับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ก็จะต้องดำเนินการผลิตและพัฒนาครูเพื่อให้ออกคล้องกับเอกลักษณ์ของคณะที่ว่า ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Faculty of Education, 2019) ดังนั้นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ไม่ว่าจะสาขาใดก็ตามจึงควรที่จะสามารถสร้างนวัตกรรมด้วยตนเองได้ ภายหลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษาและได้เป็นครูผู้สอนของสถานศึกษาที่ขาดแคลน ทั้งนี้จากการจัดการเรียนการสอนวิชาการวิจัยทางการศึกษา พบว่า ขั้นตอนการคิดนวัตกรรมถือเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างยาก นักศึกษาไม่สามารถคิดนวัตกรรมด้วยตนเองได้ หากมีรูปแบบและกระบวนการพัฒนาทักษะของนักศึกษาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนแล้วอาจช่วยให้ได้ผลงานที่

มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมาย จากการศึกษาแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson) และแฮร์โรว์ (Harrow) มีเป้าหมายที่เหมือนกันคือเพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ แต่ต่างกันที่ลำดับขั้นของการพัฒนาโดยพบว่า แนวคิดของซิมป์สัน (Simpson) จะเริ่มต้นด้วยขั้นตอนการรับรู้ ส่วนแนวคิดของ แฮร์โรว์ (Harrow) จะเริ่มต้นด้วยขั้นการเลียนแบบ ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทั้ง 2 สังเคราะห์และสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานขึ้นมา ถือเป็นแนวทางเบื้องต้นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดการสร้างสรรค่นวัตกรรมอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี เป็นการเริ่มต้นสร้างนวัตกรรมอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนจะนำมาซึ่งทักษะและความชำนาญในการสร้างนวัตกรรมต่อไป และเพื่อเป็นการเตรียมครูที่ตอบสนองต่อท้องถิ่นและรองรับต่อสภาพบริบทของท้องถิ่น

นอกจากนี้จากการศึกษาข้อมูลเชิงพื้นที่ในสถานศึกษาเครือข่ายการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และแม่ฮ่องสอน พบว่าปัญหาของสถานศึกษาในท้องถิ่นที่สำคัญคือ มีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมากที่ขาดแคลนหนังสือที่เหมาะสมกับการส่งเสริมการอ่าน อาทิ นิทาน หนังสืออ่านเล่นสำหรับเด็ก เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณ ซึ่งเป็นปัญหาที่แก้ไขค่อนข้างยาก หากนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สำเร็จการศึกษาและได้ไปดำรงตำแหน่งเป็นครูผู้สอนในสถานศึกษาเหล่านั้นก็จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่ได้รับผิดชอบในการสอนวิชาการวิจัยทางการศึกษาของครุศาสตร์ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็น ในการหารูปแบบในการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมจากปัญหาท้องถิ่น และจากเรื่องง่าย ๆ ทั้งนี้เห็นว่านิทานที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องราวที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมความดีงามนั้นมีอิทธิพลต่อผู้เรียนมากเพราะตัวละครในนิทานสามารถสร้างความสนใจและมีพลังโน้มน้าวทัศนคติตลอดจนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เพราะธรรมชาติของเด็กที่ชอบเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ที่มีความสามารถหรือบุคคลที่เด็กพอใจ (Chonburi, Phanichphalinchai, & Wiboonrangsarn, 2010) นอกเหนือจากการเรียนรู้กระบวนการวิจัยตามหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว นักศึกษาควรได้รับการพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพิ่มเติมอีกด้วย จากความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจในการสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ โดยทดลองกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและสนใจสมัครเข้าร่วมการอบรม เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาความสามารถในการสร้างหนังสือนิทานซึ่งเป็นนวัตกรรมการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ตลอดจนสถาบันผลิตรูอื่น ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครู นอกจากนี้ยังช่วยแก้ไขปัญหาความขาดแคลนหนังสืออ่านสำหรับเด็กโรงเรียนที่ขาดแคลนงบประมาณได้อีกทางหนึ่ง

โจทย์วิจัย/ปัญหาการวิจัย

- 1) รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีลักษณะเป็นอย่างไร
- 2) ผลของการใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นอย่างไร
- 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อขั้นตอนการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อขั้นตอนการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การวิจัยทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 375 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การวิจัยทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ที่สมัครใจเข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร จำนวน 54 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมที่ประเมินจากคุณภาพของนิทานคุณธรรม และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบ โดยประเมิน 3 ด้าน คือ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยมีรายละเอียดการประเมินแต่ละด้าน ดังนี้

ความถูกต้อง คือ การพิจารณาความถูกต้องในเรื่อง 1) แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้สอดคล้องกับสิ่งที่พัฒนา 2) ขั้นตอนการพัฒนาในแต่ละกิจกรรมมีความชัดเจน 3) วิธีการและเครื่องมือประเมินผลแต่ละกิจกรรมมีความชัดเจน และ 4) เกณฑ์การประเมินผลภายหลังการพัฒนามีความชัดเจน

ความเหมาะสม คือ การพิจารณา 1) องค์ประกอบของรูปแบบมีความเหมาะสม 2) ขั้นตอนการพัฒนามีวิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนานักศึกษา และ 3) ระยะเวลาและช่วงเวลาของขั้นตอนการพัฒนามีความเหมาะสม

ความเป็นประโยชน์ คือ การพิจารณาประโยชน์ 1) รูปแบบช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจในการสร้างนิทานคุณธรรม 2) รูปแบบช่วยพัฒนาทักษะปฏิบัติในการสร้างนิทานคุณธรรม และ 3) รูปแบบช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการต่อยอดสร้างนวัตกรรมการศึกษา

3.2 แบบประเมินคุณภาพของนิทานคุณธรรม เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบคุณภาพโดย หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน มีค่าดัชนีความ

สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 โดยมีรายละเอียดการประเมินแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสม 2) การออกแบบสวยงาม ดึงดูดความสนใจ 3) ภาพประกอบปกสอดคล้องกับเนื้อเรื่องด้านการจัดภาพ 4) ภาพประกอบมีความสวยงาม 5) ภาพสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง 6) เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ 7) เนื้อเรื่องมีความต่อเนื่อง 8) เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน 9) ข้อคิดของเรื่องส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม 10) เนื้อเรื่องมีความแปลกใหม่

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อขั้นตอนการพัฒนา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองเครื่องมือโดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เคยเรียนวิชาการวิจัยทางการศึกษาผ่านมาแล้ว จำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 โดยมีรายละเอียดการประเมินความพึงพอใจในขั้นตอนการพัฒนา 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการรับรู้ ขั้นตอนการศึกษาด้านแบบ ขั้นตอนการลงมือปฏิบัติ ขั้นตอนทดลองใช้ และขั้นการรายงานผล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขั้นการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ

4.1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน และแฮร์โรว์ นำมาสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดโครงสร้างองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาทักษะปฏิบัติ ได้แก่ 1) หลักการพัฒนา 2) ขั้นตอนการพัฒนา และ 3) การตรวจสอบผลการพัฒนา จัดทำในรูปแบบของคู่มือ

4.1.2 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกจำนวน 3 คน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย การวิจัยทางการศึกษา และเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ปรับแก้ไขตามข้อสรุปของการสนทนากลุ่ม สำหรับกลุ่มที่สอง เป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย การวิจัยทางการศึกษา และเทคโนโลยีการศึกษา ประเมินคุณภาพรูปแบบ 3 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.2 ขั้นการทดลองใช้และศึกษาผลของการใช้รูปแบบ

4.2.1 รับสมัครนักศึกษาคณะครุศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการวิจัยทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นอาสาสมัคร โดยมีนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมจำนวน 54 คน แล้วแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ได้จำนวน 9 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน

4.2.2 ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ในการสร้างนิทานกลุ่มละ 1 เรื่อง วิธีดำเนินการใช้รูปแบบตลอดจนประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมการพัฒนา

4.2.3 ดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนของรูปแบบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในช่วงเวลาวันเสาร์ จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง โดยมีกิจกรรม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทาน

ขั้นตอนการพัฒนา	กิจกรรม	แนวคิดที่ใช้	จำนวนชั่วโมง
ขั้นการรับรู้	กิจกรรมการสร้างความตระหนัก และการรับรู้ถึงสภาพของโรงเรียนในชุมชน	ซิมพ์ซัน	3
ขั้นการศึกษาต้นแบบ	กิจกรรมการสังเกต เลียนแบบจากนิทานต้นแบบ	แฮร์โรว์	3
ขั้นการลงมือปฏิบัติ	เรียนรู้วิธีการสร้างนิทาน กระทำตามคำสั่ง ฝึกฝนทำตามขั้นตอน	ซิมพ์ซัน และ แฮร์โรว์	9
ขั้นการทดลองใช้	เรียนรู้กระบวนการวิจัยอย่างง่าย สร้างเครื่องมืออย่างง่าย คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อทดลองใช้นิทาน นำนิทานไปทดลองใช้ในเวลาว่าง	ซิมพ์ซัน และ แฮร์โรว์	3
ขั้นการรายงานผล	กิจกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอย่างง่าย นำเสนอผลการทดลองใช้นิทาน สะท้อนคิดเพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์นิทาน ในครั้งต่อไป	ซิมพ์ซัน	6

4.2.4 เก็บรวบรวมหลังสิ้นสุดการพัฒนา ได้แก่ การประเมินคุณภาพของนิทานคุณธรรม ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อขั้นตอนการพัฒนา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

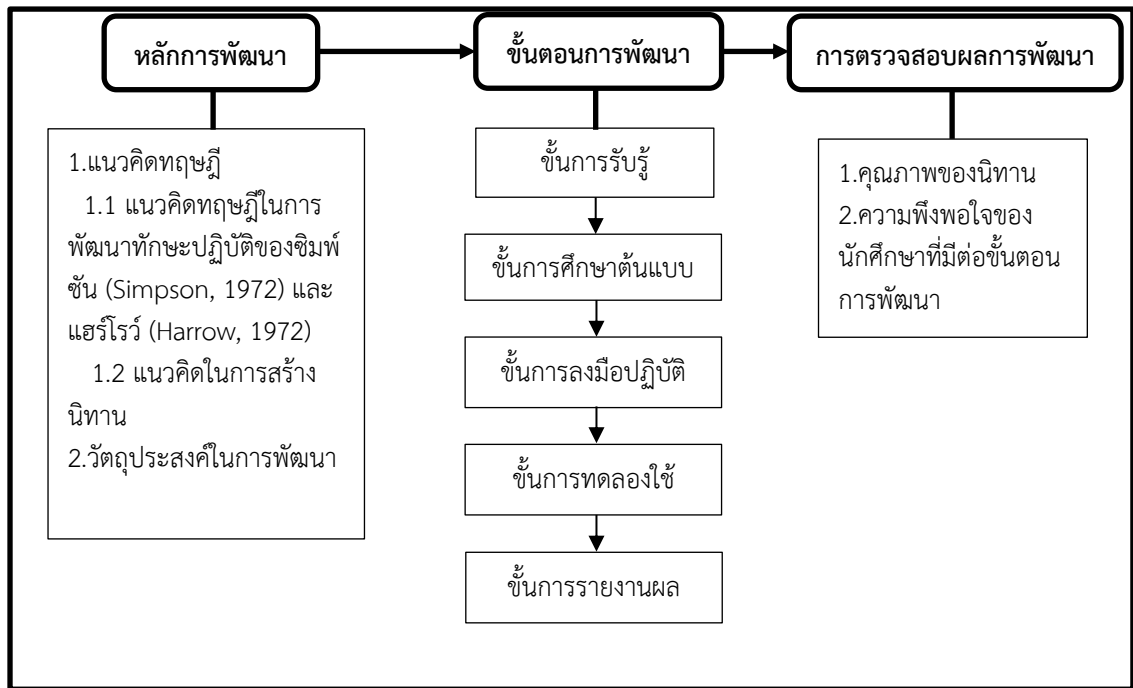
5.1. การวิเคราะห์ข้อมูลผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ 3 ด้าน คือ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อคิดเห็นเพิ่มเติมใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้รูปแบบ ได้แก่ การประเมินคุณภาพของนิทานคุณธรรม ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อคำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างรูปแบบ

1.1 จากผลศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน และแฮร์โรว์ นำมาสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดโครงสร้างองค์ประกอบของรูปแบบซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ **องค์ประกอบที่ 1 หลักการพัฒนา** เป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนา ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีหลักในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ แนวคิดในการส่งเสริมการสร้างสรรค์นิทาน และวัตถุประสงค์ของการพัฒนา **องค์ประกอบที่ 2** ขั้นตอนการพัฒนา มี 5 ขั้นตอน คือ การรับรู้ ศึกษาต้นแบบ ลงมือปฏิบัติ ทดลองใช้ และรายงานผล และ**องค์ประกอบที่ 3** การตรวจสอบผลการพัฒนา เป็นการประเมินผลลัพธ์จากการพัฒนา ใช้การประเมิน 2 ด้าน คือ คุณภาพของนิทาน และความพึงพอใจของนักศึกษา รูปแบบมีลักษณะดังภาพ

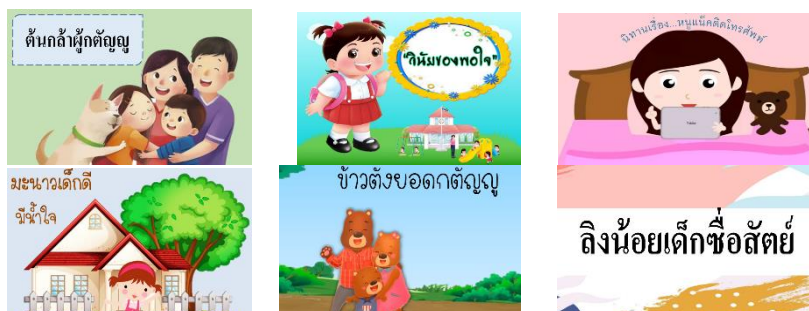

ภาพที่ 1 รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ที่มา: Sanjaiprom (2019)

1.2 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า มีคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด และในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบ

2.1 จากผลการพัฒนาพบว่า มีนักศึกษาจำนวน 54 คน แยกเข้ากลุ่มได้จำนวน 9 กลุ่ม ได้ผลงานนิทานคุณธรรม กลุ่มละ 1 เรื่อง รวมจำนวน 9 เรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณธรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความมีวินัยและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ปรากฏดังภาพ

นอกจากนี้ผลการประเมินนิทานคุณธรรม พบว่า มีคุณภาพในระดับดีมากจำนวน 8 เรื่อง และระดับดีจำนวน 1 เรื่อง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพนิทานคุณธรรม

เรื่อง	ค่าเฉลี่ย (n=5)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ตันกล้าผู้กตัญญู	4.62	0.84	ดีมาก
2. วินัยของพอใจ	4.56	0.55	ดีมาก
3. หนูแน็คติดโทรศัพท์	4.60	1.58	ดีมาก
4. มะนาวเด็กดีมีน้ำใจ	4.62	0.84	ดีมาก
5. ข้าวตังยอดกตัญญู	4.60	1.41	ดีมาก
6. ลิงน้อยเด็กซื่อสัตย์	4.62	0.84	ดีมาก
7. อ้นมีวินัย	4.60	1.22	ดีมาก
8. รถแข่งมหัตศวรรษ	4.36	1.14	ดี
9. สองพี่น้องยอดกตัญญู	4.64	0.89	ดีมาก

2.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อขั้นตอนการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความพึงพอใจตามขั้นตอนการพัฒนา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีเพียง 1 ขั้นตอนที่อยู่ในระดับมาก คือ ขั้นตอนทดลองใช้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อ ขั้นตอนการพัฒนา

ขั้นตอนการพัฒนา	ค่าเฉลี่ย (n=54)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ขั้นการรับรู้	4.70	0.57	มากที่สุด
2. ขั้นการศึกษาต้นแบบ	4.72	0.60	มากที่สุด
3. ขั้นการลงมือปฏิบัติ	4.83	0.50	มากที่สุด
4. ขั้นการทดลองใช้	4.35	0.85	มาก
5. ขั้นการรายงานผล	4.80	0.41	มากที่สุด
โดยรวม	4.68	0.19	มากที่สุด

นอกจากนี้นักศึกษายังมีความพึงพอใจต่อขั้นตอนการพัฒนาโดยมีความคิดเห็นในเชิงบวก ได้แก่ มีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง การสร้างนิทานเป็นเรื่องง่าย ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเป็นครูได้ในอนาคต

อภิปรายผล

1. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด และในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มีกระบวนการสร้างอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีระบบ โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาตามแนวทางกระบวนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างรูปแบบ ของ Buosonte (2009) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์และสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาหรือความต้องการ การออกแบบสร้างและประเมินนวัตกรรม การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ การประเมินและปรับปรุง นวัตกรรมและการเผยแพร่นวัตกรรม โดยเริ่มต้นจากการศึกษาสภาพปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นจาก ประสบการณ์ในการสอนการวิจัยทางการศึกษาของผู้วิจัย ในหัวเรื่องการพัฒนา นวัตกรรม ทำให้พบว่า มีปัญหาเกิดขึ้นกับผู้เรียน ตลอดจนจากประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรการอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ก็พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม ความต้องการของสถานศึกษา ในชุมชน ผวนวกกับการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน และแฮร์โรว์ นำมา ออกแบบ เป็นรูปแบบและขั้นตอนการพัฒนานักศึกษา 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากการรับรู้ ซึ่งเป็นขั้นตอน จากแนวคิดของซิมพ์สัน เป็นขั้นการชี้แจงรายละเอียดให้ผู้เรียนได้รับรู้ในสิ่งที่จะทำให้การทำงานนั้น อย่างตั้งใจ ผู้สอนเร้าความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับ Puachindanet (2015) ที่พัฒนารูปแบบ การสอนทักษะการปฏิบัติในงานตัดเย็บด้วยกิจกรรมหมอนแฟนซี ซึ่งทำการออกแบบแผนการจัดการ เรียนรู้ โดยเริ่มต้นขั้นตอนการสอนขั้นการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการปฐมนิเทศ ชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ในการเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้รับรู้เป้าหมายของการเรียนและมีความพร้อมที่จะเรียน เช่นเดียวกับการวิจัยนี้ ลำดับต่อมาผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดขั้นตอนของแฮร์โรว์ คือขั้นการ เลียนแบบ เนื่องจากนักศึกษายังนึกภาพไม่ออกและไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นอย่างไร การเลียนแบบ ตัวอย่างจากสิ่งง่าย ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างนิทานได้ หลังจากนั้นจึงได้ผสานแนวคิดทั้งของ ซิมพ์สันและแฮร์โรว์ ให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกฝนและปฏิบัติด้วยตนเอง ลองผิดลองถูกจนชำนาญ แล้วจึงมีการทดลองใช้ เมื่อกำหนดขั้นตอนหลักแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมาออกแบบ เป็นกิจกรรมย่อยในแต่ละขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน ได้จำนวน 24 ชั่วโมง ประกอบด้วย กิจกรรมการสร้าง ความตระหนัก และการรับรู้ถึงสภาพของโรงเรียนในชุมชน จำนวน 3 ชั่วโมง กิจกรรมการสังเกต เลียนแบบจากนิทานต้นแบบ จำนวน 3 ชั่วโมง กิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสร้างนิทาน กระทำตามคำสั่ง ฝึกฝนทำตามขั้นตอน จำนวน 9 ชั่วโมง กิจกรรมเรียนรู้กระบวนการวิจัยอย่างง่าย สร้างเครื่องมืออย่าง ง่าย คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อทดลองใช้นิทาน นำนิทานไปทดลองใช้ในเวลาว่างจำนวน 3 ชั่วโมง และกิจกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอย่างง่ายนำเสนอผลการทดลองใช้นิทาน สะท้อนคิดเพื่อ การพัฒนาและสร้างสรรค์นิทานในครั้งต่อไปจำนวน 6 ชั่วโมง เมื่อได้รูปแบบและกิจกรรมแล้วจึงนำไป ทำการจัดประชุมกลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงร่าง

รูปแบบ พบว่าข้อเสนอแนะส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของกิจกรรมและการวัดประเมินผลในแต่ละกิจกรรม ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นจึงนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญอีกกลุ่มจำนวน 5 คน ทำการประเมินคุณภาพของรูปแบบ จึงมั่นใจได้ว่ารูปแบบมีคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง

2. ผลการใช้รูปแบบ พบว่า นักศึกษาสามารถสร้างสรรค์นิทานคุณธรรม ได้จำนวน 9 เรื่อง เกี่ยวข้องกับคุณธรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความมีวินัยและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ล้วนเป็นคุณธรรมที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์สังคม ท้องถิ่น และประสบการณ์การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และมีคุณภาพในระดับดีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องจากการนำรูปแบบไปใช้ในการพัฒนานักศึกษานั้นได้กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมในทุกวันเสาร์ วันละ 3 ชั่วโมง มีสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้แบบเป็นกันเอง และมีกิจกรรมการละลายพฤติกรรมก่อนการเริ่มการพัฒนา ใช้กระบวนการอบรมเชิงปฏิบัติการ นักศึกษาทำความเข้าใจกันและมีการตั้งเป้าหมายร่วมกัน โดยเริ่มจากขั้นที่ 1 การรับรู้และการเตรียมความพร้อม ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นการให้นักศึกษาเริ่มเกิดความรู้สึกถึงบทบาทของการเป็นครูเพื่อท้องถิ่น มีการนำเสนอปัญหาของสถานศึกษา เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้แก่ โรงเรียนบนพื้นที่สูง โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อสร้างความตระหนักในปัญหาของโรงเรียนดังกล่าว ตลอดจนบทบาทของครูเพื่อท้องถิ่น เป็นการปลูกเร้าจิตสำนึกที่ดีในการเริ่มทำงาน ทำให้นักศึกษาเกิดความต้องการจะเข้าร่วมโครงการอย่างจริงจัง นอกจากนี้หลังการเข้าร่วมโครงการนักศึกษาจะได้รับเกียรติบัตรทุกคน จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านความตระหนักเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญต่อการเข้าร่วมโครงการ และความสำเร็จของการทำงาน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Panphu (2018) ที่พบว่าความตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความมุ่งมั่นตั้งใจและความสำเร็จของการทำงานนักศึกษาแบ่งกลุ่มกันตามความสมัครใจ หลังจากนั้นเป็นขั้นการศึกษาต้นแบบนิทาน เนื่องจากนักศึกษาทุกคนไม่มีประสบการณ์ในการสร้างนิทานมาก่อน การดูตัวอย่างและเลียนแบบถือเป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติได้ โดยกิจกรรมขั้นนี้มีการยกตัวอย่างนิทานกระต่ายกับเต่า เนื้อหา ภาพ และการดำเนินเรื่อง เรียนรู้วิธีการสร้างนิทาน ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติสร้างด้วยตนเองโดยคำแนะนำของผู้สอน เรียกว่าเป็นขั้น การทำตามคำสั่งและทำเพื่อหาความถูกต้อง เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนไปศึกษานิทานต้นแบบในเรื่องที่ตนเองชอบ วิเคราะห์ตัวละคร ปรับเปลี่ยนตัวละคร เช่น กระต่ายกับเต่า ก็เปลี่ยนเป็นสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกระต่ายกับเต่า แต่งเรื่องให้สำเร็จ ในช่วงของการพัฒนานั้นนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีความภาคภูมิใจในผลงานของกลุ่มภายหลังจากนั้น ขั้นที่ 4 ขั้นการทดลองใช้โดยให้นักศึกษานำนิทานที่ตนเองสร้างขึ้นไปทดลองใช้สอนนักเรียนของโรงเรียนสาธิตราชภัฏเชียงใหม่ แล้วสังเกตผลการทดลองใช้ โดยในขั้นตอนนี้ พบว่า นักศึกษาค่อนข้างตื่นเต้น เนื่องจากต้องเข้าสอนในสถานการณ์จริงในห้องเรียน ผู้วิจัยต้องคอยให้กำลังใจ เพราะเป็นสิ่งใหม่ที่นักศึกษายังไม่คุ้นชินกับนักเรียนในห้องเรียนจริง โดยการนำนิทานไปเล่าให้นักเรียนระดับชั้นอนุบาลฟัง พร้อมประเมินผล และขั้นที่ 5 การรายงานผล ให้ผู้เรียนกลับมาแนะนำผลการทดลองใช้ นิทานหน้าชั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการลงมือปฏิบัติ และริเริ่มการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนแม้จะไม่มีพื้นฐานในการสร้างนิทานมาก่อน ก็สามารถปฏิบัติได้ ส่งผลทำให้ได้นิทานที่ดี มีรูปภาพประกอบจากการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ช่วยสืบค้น จำนวน 9 เรื่อง ที่เป็นการสร้างนิทานเรื่องใหม่ สามารถนำไปจัดทำฉบับสำเนาได้ ไม่ผิดจรรยาบรรณ ทำให้โรงเรียนที่ขาดแคลนนิทานได้ฝึกอ่าน

นิทาน และสอดแทรกคุณธรรม ด้วย เป็นประโยชน์ต่อสังคม จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะปฏิบัติตามแนวทางของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Aunpia & Wattanasukchai (2014) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะตามแนวคิดของแฮร์โรว์ที่มีต่อความสามารถในการปั้นของเด็กอายุ 9-11 ปี ที่พบว่า ระดับความสามารถในการปั้นของเด็ก 9-11 ปี หลังทำกิจกรรมศิลปะตามแนวคิดของแฮร์โรว์ สูงกว่าก่อนทำกิจกรรมศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นเกี่ยวกับอารมณ์ ได้แก่ การแสดงให้เห็นถึงความสนใจ กระตือรือร้น และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมศิลปะตามแนวคิดของแฮร์โรว์อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Soraphum & Thanapatmeemanee (2019) ที่ทำการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานประกอบแนวคิดของซิมพ์สัน เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวัดมัลติมิเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษามีทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับสูง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้นักศึกษายังมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่แสดงให้เห็นว่ารูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ได้จริง คือ นักศึกษามีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง การสร้างนิทานเป็นเรื่องง่าย ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเป็นครูได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การเริ่มต้นการพัฒนาทักษะการปฏิบัติของนักศึกษา อาจารย์หรือผู้สนใจที่จะนำรูปแบบไปใช้ จะต้องเน้นและให้ความสำคัญในการสร้างความตระหนักในความสำคัญของการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพราะความตระหนักจะมีผลต่อความมุ่งมั่นตั้งใจ ความขยันและอดทน จึงจะทำให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จได้

1.2 การเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคนอาจช้าเร็วไม่เท่ากัน การนำรูปแบบไปใช้จะต้องไม่เร่งรัด และปฏิบัติตามเวลาที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากทักษะเกิดขึ้นจากการหมั่นฝึกฝนและปฏิบัติ ดังนั้นควรให้เวลาในการปฏิบัติและฝึกฝนจะทำให้เกิดความชำนาญและความมั่นใจในการต่อยอดในที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ นอกเหนือจากนิทานคุณธรรม

2.2 ผู้สอนวิจัยทางการศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาครูที่สนใจอาจนำรูปแบบไปปรับใช้ในการสร้างหลักสูตรการพัฒนาครูในการสร้างสื่อการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนตามสภาพบริบทของแต่ละสถานศึกษา

References

- Aunpia, S. & Wattanasukchai, K. (2014). phonkān čhat kitčhakam sinlapa tām nāēokhit khōng hāerōthī mī tō khwāmsāmān nai kān pan khōng dek ‘āyu kao - sip’et pī [Effects of art activities management towards Harrow’s theory on abilities of clay modeling of children aged 9-11 years old]. **An Online Journal of Education**, 9(1), 458-472. Retrieved from <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/34808>
- Buosonte, R. (2009). **kānwichai læ phatthanā nawattakam kānsuksā** [Research and development of educational innovation]. Bangkok: Kham Samai.
- Chindanuruk, T. (2017). **khru læ nakriān nai yuk kānsuksā Thai 4.0** [Teachers and Students in Thailand Education 4.0]. *Electronic Journal of Open and Distance Innovative Learning (e-JODIL)*. 7(2), 14-29. Retrieved from https://ejodil.stou.ac.th/filejodil/16_0.pdf
- Chonburi, I., Phanichphalinchai, T., & Wiboonrangsana, S. (2010). kānphatthanā chut kitčhakam nithān songsoēm khunnatham čariyatham samrap nakriān chan prathomsuksā pī thī sī [The development of a story activities package enhancing morality and ethics of Phathomsuksa IV students]. **Journal of Education NARESUAN University**. 12(3), 97-112. Retrieved from https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/9300
- Faculty of Education. (2019). **phān patibatkān pračham pīngoppamān Phō,So, 2562** [Action Plan for the budget year 2019]. Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University.
- Harrow, A. (1972). **A Taxonomy of the psychomotor domain: A guide for developing behavioral objective**. New York: Longman.
- Ministry of Education. (2017). **phān phatthanākān suksā hāng čat čabap thī sipsōng (Phō,So, 2560 - 2564)** [The 12th National Education Development Plan (2017-2021)]. Retrieved from <https://waa.inter.nstda.or.th/stks/pub/2017/20170313-Education-Development-Plan-12.pdf>.
- Panphu, K. (2018). khwāmsamphan rawāng kān tranak rūkhun khā nai ton ‘ēng thī mī o paomāi læ khwāmsamret nai kān riān tām lak ‘itthi bāt sī kōraṇī suksā : isit radap parinyā trī khana manutsayasāt mahāwitthayaīlai mahā čulā long kōn a rāt witthayaīlai [Relationship between self-esteem towards study’s goals and accomplishment according to the 4 iddhipada case study : B.A. student of Mahaculalongkronrajvidyalaya university’s Humanities faculty]. **Journal**

- of *MCU Humanities Review*. 4(1), 37-46. Retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/human/issue/view/11136>
- Puachindanet, C. (2015). *rūpbæp kãnsõn thaksa patibat duāi kitchakam mõn fæn sī samrap nakriān chan prathomsuksā tōn plāi* [The performance skill teaching model with fancy pillow activity for the senior students' level]. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Sanjaiprom, S. (2019). *rūpbæp kãnphatthana khwãmsamāt dān kãnsāng san nithān khunnatham samrap naksuksā Khana Kharusāt mahawitthayalai ratchaphat Chiāng Mai* [The development model of creative moral tale ability for the student in the faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University]. Chiang Mai: Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University.
- Secretariat Office of the Teachers Council. (2019). *khõbangkhap khuru saphawā duāi māttrathān wichāchīp khru (chabap thī sī) PhõSoõ 2562* [Regulations of the Teachers Council of Thailand on Teacher Profession Standards (Issue 4) B.E. 2562]. *Government Gazette*. 123(special episode 68 D), 18-20. Retrieved from http://www.ksp.or.th/ksp2018/wp-content/uploads/2018/11/T_0018.pdf
- Simpson, D. (1972). *Teaching physical education: A system approach*. Boston: Houghton Mufflin Co.
- Soraphum, T. & Thanapatmeemane, H. (2019). *kãnchātkañ riān kãnsõn bæp phasomphasān prakõp næokhit khõng phuā soẽmsāng thaksa patibat læ phon samrit thāngkãn riān rüāng kãn wat manti mitõẽ samrap naksuksā radap prakāsaniyabat wichāchīp chan pī thī nung* [Blended Learning Management by Integrating Simpson's Model to Encourage the Practical Skills and Learning Achievement in Multimeters Measurement for First Year Vocational Certificate Students]. *Journal of Education, Mahasarakham University*. 13(2), 149-160. Retrieved from https://edu.msu.ac.th/journal/home/journal_file/593.pdf
- Thamrongthanyawong, S. (2014). *patchai thī mī phon tõ khunnaphāp kãnsuksa* [Factors affecting the quality of education]. Retrieved from <https://www.facebook.com/Prof.SombatThamrongthanyawong/posts/779095742131419/>